

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Νοέμβριος 2022

Έτος 11^ο - Τεύχος

122

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11

14565 Αγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammmateia

@agios-stefanos.gr

Fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Έρμηνεία του

εξάψαλμου

(Μέρος Η')

Β) Λειτουργική

ὁρολογία (ΜΕ' μέρος)

Γ) Τὸ Μέγα

Γεροντικὸν

Δ) Ἅγιος Παῦλος ὁ

Ὁμολογητής,

Ἀρχιεπίσκοπος

Κωνσταντινουπόλεως

Ε) Ἀκολουθίες μηνός

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ
ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ

ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΕΝΟΡΙΑΣ
ΑΓΙΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ἐπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά ἀπό τήν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νά ἀναγινώσκεις καί τούς θείους Πατέρες πού εἶναι ἑρμηνευτές τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καί κάνουν νά γνωρίζεις ἐκεῖνα πού πρὶν δέν γνώριζες».

(Ἁγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον)

Ἐρμηνεία τοῦ Ἐξαψάλμου

(+ Ἱερεμία Φούντα, Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλουπόλεως)

Η' ΜΕΡΟΣ

Πάλι ὁ ποιητής μας, στό τέλος τοῦ ψαλμοῦ του εὐρισκόμενος, ἐπανέρχεται στό αἴτημα του. Ἐπανέρχεται στήν παράκλησή του νά τόν βοηθήσει ὁ Θεός καί νά τόν σώσει, νά τόν θεραπεύσει ἀπό τήν ἀσθένειά του. Λέγει δέ ὅτι ἡ βοήθεια αὐτῆ τοῦ Θεοῦ πρέπει νά τοῦ ἔρθει γρήγορα, γιατί αὐτός εἶναι «έτοιμος εἰς μάστιγας» (στ. 18α), ἡ κατάστασή του δηλαδή πηγαίνει στό χειρότερο. Καί ἀκόμη λέγει ὅτι ὁ πόνος του εἶναι συνεχής, δέν διακόπτεται: «Ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός» (στ. 18β). Ἐπομένως δέν ὑπάρχει περιθώριο ἀναμονῆς. Λίγο ἀκόμη καί ὁ ποιητής μας θά ἐκλείψει.

Γιά νά ἐξασφαλίσει ὁ ποιητής τήν ταχεῖα βοήθεια ἀπό τόν Θεό, γιά μιὰ φορά ἀκόμη προβαίνει στήν ὁμολογία τῶν ἁμαρτιῶν του καί ὑπόσχεται ὅτι θά «μεριμνήσει γιά τήν ἁμαρτία του», θά φροντίσει δηλαδή νά μὴν ἐπαναλάβει τίς ἁμαρτίες πού διέπραξε. «Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελοῦμαι – λέγει ἐξομολογούμενος ὁ ποιητής – καί μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου» (στ. 19).

Ἐνας ἄλλος λόγος γιά τόν ὁποῖον ὁ ποιητής μας παρακαλεῖ τὸ Θεό νά ἐπισπεύσει τήν βοήθειά του σ' αὐτόν εἶναι ὅτι οἱ ἐχθροὶ του εἶναι πολλοὶ καί κραταιοὶ καί τόν μισοῦν «ἀδίκως», χωρίς λόγο δηλαδή: «Οἱ δέ ἐχθροί μου – λέγει – ζῶσι καί κεκραταίνονται ὑπὲρ ἐμέ καί ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως» (στ. 20). Καί περὶ τῶν ἐχθρῶν του αὐτῶν λέγει ὅτι εἶναι ἀγνώμονες πρὸς αὐτόν, γιατί αὐτός τοὺς εἶχε εὐεργετήσει παλαιότερα καί ἐπεδίωκε καλὰ γι' αὐτούς – «κατεδίωκον ἀγαθωσύνην» λέγει (στ. 21β) – , ἐνῶ αὐτοὶ τώρα τοῦ φέρονται μέ ἀγνωμοσύνη. «Οἱ ἀνταποδίδοντές μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν» (στ. 21α).

Ὁλος ὁ ψαλμὸς τελειώνει μέ μιὰ νέα θερμὴ παράκληση τοῦ ποιητοῦ μας στό Θεό, νά μὴν τόν ἐγκαταλείψει στήν κατάσταση πού βρῖσκεται, ἀλλά νά σπεύσει γιά βοήθειά του. Λέγει: «Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχευε εἰς τήν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου» (στ. 22-23).

Ψαλμ. ΞΒ' (ΞΓ') 62

Στόν ψαλμό μας αὐτόν ἀκοῦμε ἕναν πιστὸ Ἰουδαῖο νά ἀναζητεῖ τὸ Θεό μέ πολλή λαχτάρα καί δίψα. Τὸ ξημέρωμα τόν εὐρίσκει νά κάνει τήν προσευχή του στό Θεό, γι' αὐτό καί λέγει: «Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς Σέ ὀρθρίζω» (στ. 2α). Σέ ζητάει ἡ ψυχὴ μου, Θεέ μου, λέει παρακάτω ὁ ποιητής. Καί αὐτὴ τήν ἐπιθυμία γιά τὸ Θεό τήν ἐκφράζει ὁ ποιητής μας μέ τὴ δίψα. «Ἐδίψησέ σε, ἡ ψυχὴ μου», λέγει (στ. 2β). Στόν πόθο του αὐτόν ὁ ποιητής συμμετέχει ὁλόκληρος. Συμμετέχει ὄχι μόνο ἡ ψυχὴ του, ὅπως εἶπε προηγουμένως, ἀλλά συμμετέχει καί αὐτὸ τὸ σῶμα του.

Συνεχίζεται...

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΜΕ' μέρος)

Ν

Νομικό Πάσχα

Πρόκειται για τὸ Πάσχα τῶν Ἑβραίων ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸν νόμο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Κατὰ τὸ Πάσχα αὐτὸ οἱ Ἑβραῖοι γιόρταζαν τὴν θαυματουργικὴ διάβαση μέσω τῆς Ἐρυθρᾶ θαλάσσης. Ἦταν ἐπίσης μία ὑπενθύμιση τῆς πικρῆς δουλείας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀπὸ αὐτὴν ποὺ πραγματοποιήθηκε φυσικὰ μὲ τὴ βοήθειά τοῦ Θεοῦ. Ἦταν Πάσχα «χαριστήριον καὶ ἰκέσιον», ὅμως στὴν πραγματικότητα ἦταν ἡ προτύπωση τοῦ δικοῦ μας Πάσχα. Τοῦ Πάσχα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἐλευθερίας.

Ο

Οἶκος.

Λέγεται τὸ τροπᾶριο τὸ ὁποῖο περιέχει συνοπτικὰ τὴν ὑπόθεση τῆς ἑορτῆς γι' αὐτὸ καὶ προτάσσεται μαζί μὲ τὸ Κοντάκιο τοῦ Συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

Ὁκταήμερο(ν).

Ἔτσι λέγεται ἡ ὀκταήμερη περίοδος ποὺ ἀκολουθεῖ κάθε Δεσποτική καὶ Θεομητορική γιορτή. Ἡ πρώτη ἡμέρα λέγεται μεθέορτος καὶ ἡ τελευταία ἀπόδοση. Κατὰ τὴν ἀπόδοση ἡ Ἀκολουθία τελεῖται κατὰ ὁμοιο τρόπο μὲ τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς.

Ὁκτώηχος.

Εἶναι τὸ λειτουργικὸ βιβλίον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ περιλαμβάνει τὴν ἀναστάσιμη ἀκολουθία ποὺ ψάλλεται κατὰ τοὺς ἑσπερινούς καὶ ὄρθρους τῶν Κυριακῶν τοῦ ἔτους. Ἡ ἀκολουθία αὐτὴ ἔχει συνταχθεῖ στοὺς ὀκτὼ ἤχους τῆς ἐκκλησιαστικῆς-βυζαντινῆς μουσικῆς σὲ ὀκτὼ ἐπὶ μέρους ἀκολουθίες. Κάθε μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἔχει τὰ δικά της στιχηρὰ καὶ ἀπόστιχα γιὰ τὸν ἑσπερινό, τὸ δικὸ τῆς Ἀναστάσιμο ἀπολυτίκιον καὶ Θεοτοκίον τὸν δικὸ τῆς Τριαδικῆς κανόνα γιὰ τὸ μεσονυχτικόν, τοὺς δικούς τῆς ἀναστάσιμους κανόνες καὶ τὰ δικά τῆς στιχηρὰ γιὰ τοὺς Αἶνους τοῦ Ὁρθρου. Ἡ Ὁκτώηχος ποὺ φέρει αὐτὸ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοὺς ὀκτὼ ἤχους ἀνακυκλώνεται καὶ κάθε Κυριακὴ ψάλλεται ἓνας ἤχος μὲ τὴ σειρά καὶ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν Α ἤχο γίνεται τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμά. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Ὁκτώηχου ἔχει συντεθεῖ ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνό. Ἀργότερα ἡ Ὁκτώ-

ηχος συμπληρώθηκε μὲ τὴν προσθήκη σ' αὐτὴν καὶ ἄλλων τροπαρίων ὄχι μόνο γιὰ τὶς Κυριακὲς ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς ἀκολουθίες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδας, τὰ ὁποῖα συνέθεσαν οἱ ὑμνογράφοι Ἀνατόλιος ὁ Πατριάρχης, Μητροφάνης Σμύρνης, Θεοφάνης Νικαίας καὶ ὁ Ἰωσήφ. Ἔτσι προήλθε ἡ Παρακλητικὴ ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ὁκτώηχο τῶν Κυριακῶν καὶ τὶς ἀκολουθίες τῶν ἄλλων ἡμερῶν τῆς Ἑβδομάδας.

Ὁπισθάμβωνος Εὐχὴ.

Εἶναι ἡ Εὐχὴ ποὺ διαβάζεται ἀπὸ τὸν λειτουργὸ ἱερέα, πρὸς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, σήμερα μπροστὰ στὴν Ὁραία Πύλη καὶ στραμμένος πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία βρίσκεται στὸ Τέμπλο. Παλαιότερα, ποὺ ὁ Ἀμβωνας βρισκόταν στὸ κέντρο τοῦ Ναοῦ, διαβαζόταν πίσω ἀπὸ αὐτὸν καὶ γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε «Ὁπισθάμβωνος». Ὑπάρχουν δύο τέτοιες εὐχές, τοῦ ἱεροῦ

Χρυσοστόμου («Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντας ἐε, Κύριε...») καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου («Ὁ θυσίαν ἀνέσεως καὶ λατρείαν ἔαρεστον...») ποὺ ἀναγιγνώσκονται ἀντίστοιχα στὶς Λειτουργίες τους.

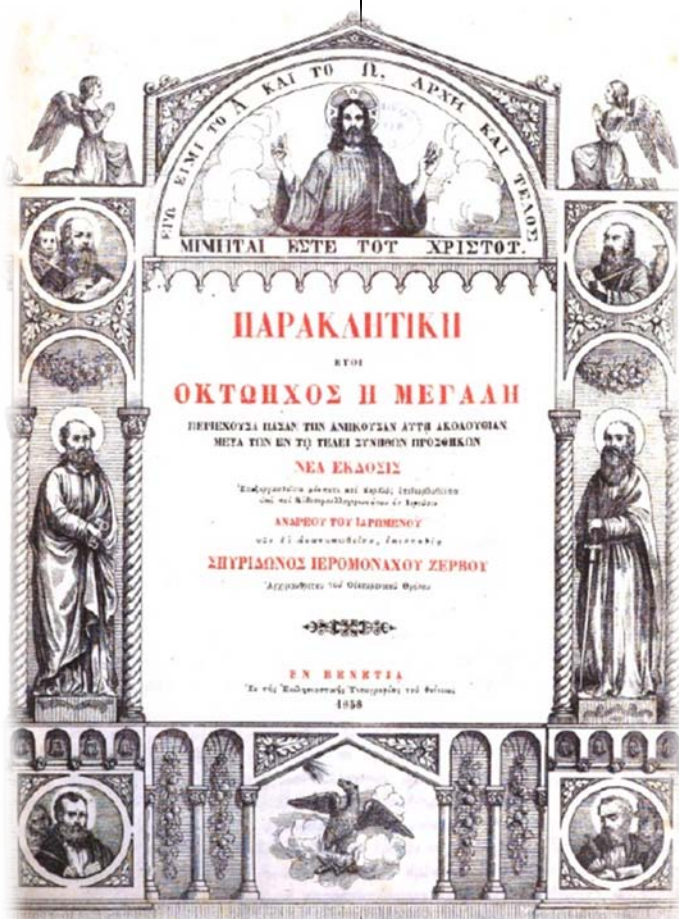
Ὁράριον (καὶ Ὁράριον).

Εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ ἄμφιο τοῦ Διακόνου. Εἶναι μιὰ μακρόστενη λωρίδα-ταινία τὴν ὁποία ζώνεται μὲ ἓνα χαρακτηριστικὸ τρόπο ὁ Διάκονος ὥστε ἡ μιὰ ἄκρη τῆς νὰ εἶναι πρὸς τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὸ πίσω μέρος τοῦ σώματός του.

Κατὰ τὸν ἱερό Χρυσόστομο παραβάλλεται μὲ τὰ φτερὰ τῶν Ἀγγέλων γιὰ τὸ οἱ Διάκονοι «ὑπηρετοῦν τὸν Θεὸν τὸν Βασιλιά τῶν ὄλων κατὰ τὴν τέλεση τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὡς Ἄγγελοι Κυρίου ποὺ τὸν ὑπηρετοῦν». Αὐτὸν τὸν συμβολισμό δίνει καὶ ὁ ἅγιος Συμεὼν Θεσσαλονίκης στὸ Ὁράριο γιὰ τὸν Διάκονο στὴ λατρεία «ἔχει τάξιν Ἀγγέλου».

Ὁρθοδοξίας Κυριακῆ.

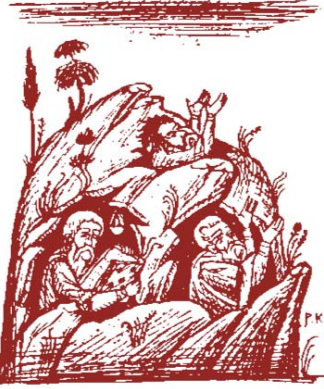
Ἔτσι λέγεται ἡ Πρώτη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Κατ' αὐτὴν ἑορτάζεται τὸ ἱστορικὸ γεγονός τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων ἀπὸ τὴ βασιλισσα Θεοδώρα τὸν Μάρτιο τοῦ 843 μ.Χ.

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Β' - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Διάφορες διηγήσεις πού μᾶς ἐνθαρρύνουν γιά τήν ὑπομονή

Ἔνας ἀπό τούς Πατέρες κατοικοῦσε σέ κάποιον τόπο καί ἔκανε ζωή ὑποδειγματική. Αὐτός εἶχε ἕναν ἀδελφόν πού ἦταν ἡγούμενος μιᾶς Λαύρας. Σκέφθηκε λοιπόν κάποια μέρα: «Γιατί νά κάθομαι ἐδῶ καί νά κοπιᾶζω; Ὁ πᾶν στόν ἀδελφόν μου καί αὐτός θά μου δίνει τά *χρειαζόμενα*». Σηκώθηκε καί πῆγε στόν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος μόλις τόν εἶδε χάρηκε. Λέγει λοιπόν τοῦ ἀδελφοῦ του: «*Θέλω νά μείνω ἐδῶ ἀλλά δώσ' μου ἕνα κελί γιά νά μένω μόνος*». Τοῦ ἔδωσε, ἀλλά ἀπό τήν ὥρα ἐκείνη καί ὕστερα λησμόνησε ὅτι ὁ ἀδελφός του ἦλθε ἐκεῖ. Οἱ ἀδελφοί τῆς Λαύρας βλέποντας ὅτι εἶναι ἀδελφός τοῦ ἡγουμένου, νόμιζαν ὅτι ὁ ἀδελφός του, τοῦ προσφέρει ὅ,τι χρειάζεται καί δέν τοῦ πῆγαν τίποτε, οὔτε τόν κάλεσαν σέ κελί νά πάρει τουλάχιστον ψωμί. Καί αὐτός καθῶς ἦταν διστακτικός ἀπό σεβασμό, δέν ἐνοχλοῦσε κανέναν. Σκέφθηκε τότε καί εἶπε: «*Ἴσως δέν εἶναι θέλημα Θεοῦ νά μείνω ἐδῶ*». Παίρνει λοιπόν τὸ κλειδί τοῦ κελιοῦ, τὸ ἐπιστρέφει σὸν ἀδελφόν του καί τοῦ λέει: «*Συγχώρα με, δέν μπορῶ νά μένω ἐδῶ*». Ἐκεῖνος ἐξεπλάγη καί τοῦ λέει: «*Πότε ἦλθες ἐδῶ;*» «*Ἐσύ δέν μου ἔδωσες τὸ κλειδί τοῦ κελιοῦ;*» τόν ρωτάει. «*Πίστεφέ με - τοῦ λέει ὁ ἀδελφός του - δέν θυμώμουν ὅτι ἦλθες ἐδῶ. Ἀλλά γιά τ' ὄνομα τοῦ Κυρίου, πές μου πῶς λογισμός σέ ἔκανε καί ἦλθες ἐδῶ;*» Κι ἐκεῖνος τοῦ εἶπε: «*Ἀκριβῶς μέ τέτοια ἐλπίδα, νά βρῶ δηλαδή ἀνάπαυση κοντά σου*». Τότε τοῦ λέει ὁ ἀδελφός του: «*Δίκαια λοιπόν μ' ἔκανε ὁ Θεός νά σέ λησμονήσω, γιατί δέν στήριξες τήν ἐλπίδα σου σ' Ἐκεῖνον, ἀλλά σέ μένα*». Ἔτσι σηκώθηκε καί ἐπέστρεψε στό τόπο πού κατοικοῦσε πρῶτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

Τίποτε δέν πρέπει νά κάνουμε γιά ἐπίδειξη

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ἡσαΐας:

«*Νομίζω πῶς εἶναι πολύ σπουδαῖο καί πολύτιμο ἀγαθόν νά νικήσει κανείς τήν κενοδοξία καί νά προκόψει στή γνώση τοῦ Θεοῦ. Γιατί αὐτός πού πέφτει στήν ἐξουσία αὐτοῦ τοῦ πονηροῦ πάθους τῆς κενοδοξίας, γίνεται ξένος πρὸς τήν εἰρήνην, σκληραίνει ἡ καρδιά του πρὸς τούς ἐν Χριστῶ ἀδελφούς καί τελική συμφορά του εἶναι ὅτι πέφτει στήν ὑψηλοφροσύνη, δηλαδή στήν ὑπερηφάνεια, πού εἶναι ἡ μάνα ὅλων τῶν κακῶν.*»

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

**Ἅγιος Παῦλος ὁ
Ὁμολογητής,
Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως,
6 Νοεμβρίου**

Ὁ ἅγιος Παῦλος ὁ ὁμολογητής γεννήθηκε στήν Θεσσαλονίκη, στίς ἀρχές τοῦ 4ου αἰώνα μ. Χ. Ἦταν ζηλωτής τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, τήν ὁποία ἀγωνίσθηκε νά διαφυλάξει ἀνόθευτη ἀπό τήν αἵρεση τοῦ ἀρειανισμοῦ καί γι' αὐτό πολεμήθηκε μέ σφοδρότητα. Χειροτονήθηκε Διάκονος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καί χρημάτισε γραμματεὺς τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξάνδρου, τὸν ὁποῖο καί διαδέχθηκε μετὰ τὴν κοίμησή του. Ὄταν ἐγίνε ἡ χειροτονία τοῦ ὁ ἀρειανόφιλος αυτοκράτορας Κωνσταντῖος ἀπουσίαζε στήν Ἀντιόχεια. Ὄταν ἐπέστρεψε καί πληροφορήθηκε τὸ γεγονός, ἐξεδίωξε τὸν ἅγιο Παῦλο καί στήν θέση του τοποθέτησε τὸν φιλαρειανὸν Ἐπίσκοπο Εὐσέβιο Νικομηδείας. Στήν Ρώμη, ὅπου βρέθηκε διωγμένος ὁ ἅγιος Παῦλος συνήνησε τὸν μέγα Ἀθανάσιον, πού ἦταν καί αὐτὸς ἐκεῖ ἐξόριστος. Οἱ δύο μεγάλοι ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες ἐνισχύθηκαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο στόν πνευματικόν ἀγῶνα καί ἀνασύνταξαν τίς δυνάμεις τους, προκειμένου νά συνεχίσουν τήν προσπάθεια γιά τήν διαφύλαξη τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἀπὸ τήν αἵρεση.

Ἀργότερα, μέ τὴν μεσολάβηση τοῦ πάπα Ρώμης Ἰουλίου, πᾶν τότε ἦταν Ὁρθόδοξος, ἀ ἐξόριστοι ἀνέκτησαν τοὺς θρόνους τους. Αὐτὸ ὅμως δέν κράτησε πολὺ γιά τὸν Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παῦλο, ἀφοῦ καί πάλι ἐξορίσθηκε ἀπὸ τοὺς ἀρειανούς. Μὲ παρέμβαση τοῦ αυτοκράτορα Κωνσταντῖου στόν ἀδελφόν του Κωνσταντῖο ἐπανῆλθε καί πάλι στήν Κωνσταντινούπολη καί συνέχισε τὸ ἔργο του. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντῖου ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τρία χρόνια, ὁ Κωνσταντῖος ἐξόρισε καί πάλι τὸν ἅγιο Παῦλο στήν Κουκουσὸ τῆς Ἀρμενίας, ὅπου καί ἐτελείωσε τὸν ἐπίγειον βίον του μέ μαρτυρικὸν τρόπο. Οἱ ἀρειανοὶ γεμάτοι μίσος τὸν ἐπνιξαν μέ τὸ ἴδιόν του τὸ ὠμοφόνιον.

Ὁ βίος καί ἡ πολιτεία τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ μᾶς δίνουν τὴν ἀφορμὴ νά τονίσουμε ὅτι ἀ ἅγιοι ὁμολογοῦν τὴν πίστη τους στόν Τριαδικόν Θεόν, ἀγωνίζονται γιά τὴν διαφύλαξή της ἀπὸ τίς παραχαράξεις τῶν αἰρετικῶν καί εἶναι ἔτοιμοι ἀνά πάσα στιγμή νά ὑπογράψουν τὴν ὁμολογία τους αὐτὴ μέ τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου τους, ἐπειδὴ γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τους ὅτι ἡ πίστη συνδέεται ἀρρηκτὰ μέ τὴν σωτηρία καί πῶς ὅταν ἀλλοιώνεται ἡ πίστη ἀλλοιώνεται καί ὁ ὀρθὸς τρόπος ζωῆς καί σωτηρίας. Δέν προσπαθοῦν ὅμως νά τὴν ἐπιβάλουν, παρὰ τὸ ὅτι εἶναι σίγουροι γιά τὴν ὀρθότητά της, ἀλλὰ ἀγωνίζονται νά τὴν ἐμπνεύσουν καί θυσιάζονται αὐτοὶ γιά νά ζήσουν οἱ ἄλλοι.

Ἡ ὁμολογία τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἐκ μέρους τῶν ἁγίων δέν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀλαζονείας καί φανατισμοῦ, ἀλλὰ καρπὸς Θεοκοινωνίας.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Νοεμβρίου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	31/10 Έσπερινός Άγ. Αναργύρων <i>εορτάζον</i> <i>Παρεκκλήσιο</i> <i>λόφου Νυμφῶν</i> 6.00 μ.μ.	1 Άγ. Αναργύρων Όρθρος, Θ.Λειτουργία Άγιασμός <i>εορτάζον</i> <i>Παρεκκλήσιο</i> <i>λόφου Νυμφῶν</i> 6.50 π.μ.		Τὸ μυστήριο τῆς ἐ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 15, 29 /11 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. καὶ 22/11 ἀπὸ τὶς 5 ἕως τὶς 6 μ.μ.	5 Έσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	
6 ΚΥΡΙΑΚΗ <i>Ζ' Λουκᾶ</i> Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	7 ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ 8.30-01.00 π.μ.	8 Σύναξη Ἀρχαγγέλων	9 Άγ. Νεκταρίου Όρθρος, Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	Τὸ καθημερινὸ πρόγραμμα τῶν καθημερινῶν ἀκολουθιῶν δημοσιεύεται μόνο στὴν ομάδα viber « <i>Φίλοι καὶ</i> <i>ἐνορίτες τοῦ Ἀγ. Στεφάνου</i> » καὶ ὄχι στὸ περιοδικό μας, ἀφοῦ δὲν μπορεῖ νὰ προγραμματιστεῖ ἀνὰ μῆνα.	12 Μέγας Ἀναστάσιμος Έσπερινός Άγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου 5.00 μ.μ.	
13 ΚΥΡΙΑΚΗ <i>Η' Λουκᾶ</i> Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	14 Ἀποστόλου Φιλίππου Άγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ Όρθρος, Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός 5.00 μ.μ.	ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ Δημοτικό: Σάββατο 4-5 μ.μ. Γυμνάσιο-Λύκειο: Κυριακὴ 10.30-11.30 π.μ.		19 Έσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.		
20 ΚΥΡΙΑΚΗ <i>Θ' Λουκᾶ</i> Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ. *** Μέγας Έσπερινός 5.00 μ.μ.	21 ΕΙΣΟΔΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ. *** Έσπερινός 5.00 μ.μ.		Κάθε Παρασκευή καὶ ὥρα 6 μμ., στὸ Μουσεῖο τῆς Ἐνορίας μας γίνονται οἱ ἐβδομαδιαῖες ὁμιλίες στὴν ἐρμηνεία τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.	25 Άγ. Αἰκατερίνης Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	26 Όσ. Στυλιανοῦ Όσ. Νίκωνος Όρθρος Θ.Λειτουργία (κοινὸ μνημόσυνο) 6.50 π.μ. <i>Κοιμητηριακὸ</i> <i>Παρεκκλ.</i> <i>Άγ. Βαρβάρας</i> *** Έσπερινός Κυριακῆς 5.00 μ.μ.	
27 ΚΥΡΙΑΚΗ <i>Π' Λουκᾶ</i> Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.40 π.μ.	28 Έσπερινός 5.00 μ.μ.	30 Ἀποστόλου Ἀνδρέα τοῦ πρωτοκλήτου Όρθρος Θ.Λειτουργία 6.50 π.μ.	 ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ	Ἄνοικτο κάθε Παρασκευή 5.30-7.30 μ.μ. καὶ τὶς Κυριακὲς μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία		